

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

in zijn hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 28 juli 2008 in zaak nr. 08/5393 in het geding tussen:

in zijn hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 december 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van , in zijn hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van , (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 24 januari 2008 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 juli 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 10 februari 2009 heeft de staatssecretaris zich desgevraagd nader uitgelaten.

De vreemdeling is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren.

Bij besluit van 26 maart 2009 heeft de staatssecretaris zijn besluit van 24 januari 2008 ingetrokken.

Tegen het niet tijdig nemen van een (nieuw) besluit op het gemaakte bezwaar heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 maart 2009, beroep ingesteld.

De Afdeling heeft de zaak ter behandeling aan de orde gesteld ter zitting van 31 maart 2009.

2. Overwegingen

2.1. Op het hoger beroep van de vreemdeling tegen de uitspraak van 28 juli 2008.

2.2. Bij het besluit van 26 maart 2009 heeft de staatssecretaris zijn besluit van 24 januari 2008 zonder motivering ingetrokken, onder gelijktijdige mededeling dat een nieuw besluit op het door de vreemdeling tegen het besluit van 4 december 2007 gemaakte bezwaar zal worden genomen. Uit het besluit van 26 maart 2009 moet worden geconcludeerd dat de staatssecretaris thans van oordeel is dat het door de vreemdeling gemaakte bezwaar opnieuw dient te worden beoordeeld, hoewel de rechtbank het door

de vreemdeling tegen het besluit van 24 januari 2008 ingestelde beroep ongegrond heeft verklaard.

Voor zover de vreemdeling heeft betoogd dat hij desondanks belang heeft bij een beoordeling van het door hem ingestelde hoger beroep, voor zover dat is gericht tegen de uitspraak van 28 juli 2008, welk belang zou zijn gelegen in een termijnstelling voor de staatssecretaris voor het nemen van een nieuw besluit alsmede in een vergoeding van de door hem gemaakte proceskosten, kan hij daarin niet worden gevolgd.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 19 juli 2005 in zaak nr. 200501661/1; JV 2005/349), vloeit geen procesbelang voort uit de enkele mogelijkheid om de staatssecretaris op de voet van artikel 8:72, vijfde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) een nadere termijn te stellen, waarbinnen opnieuw dient te worden beslist.

Zoals de Afdeling eveneens eerder heeft overwogen (uitspraak van 23 maart 2005 in zaak nr. 200406181/1; www.raadvanstate.nl) levert de vraag of een proceskostenveroordeling moet worden uitgesproken evenmin procesbelang op. Indien, afgezien van de vraag of aanleiding bestaat tot een proceskostenveroordeling over te gaan, geen belang meer bestaat bij een beoordeling van de zaak, dient het hoger beroep niet-ontvankelijk te worden verklaard.

2.2.1. Vervolgens moet worden gezien of in de omstandigheden van het geval, en in het bijzonder de reden voor het vervallen van het procesbelang, grond is gelegen om over te gaan tot een proceskostenveroordeling. Een dergelijke grond kan zijn gelegen in de omstandigheid dat het bestuursorgaan aan de vreemdeling is tegemoetgekomen. Met analoge toepassing van het in artikel 8:75a van de Awb opgenomen criterium bij toepassing van artikel 8:75 van deze wet is dan een proceskostenveroordeling mogelijk.

Hoewel de staatssecretaris niet heeft gemotiveerd waarom hij het besluit van 24 januari 2008 heeft ingetrokken, kan het er, gelet op het aanbod van de staatssecretaris de door de vreemdeling gemaakte proceskosten te vergoeden, voor worden gehouden dat de staatssecretaris zelf van oordeel is dat de intrekking kan worden aangemerkt als een tegemoetkoming in de zin van voormelde bepalingen. In dit geval is derhalve een proceskostenveroordeling mogelijk.

2.2.2. De vreemdeling heeft de Afdeling verzocht de staatssecretaris tevens te veroordelen in de proceskosten die hij heeft gemaakt voor het indienen van een verzoek om een voorlopige voorziening hangende de beroepsprocedure.

Ingevolge artikel 8:84, tweede lid, van de Awb strekt de uitspraak van de voorzieningenrechter tot onbevoegdverklaring van de voorzieningenrechter, niet-ontvankelijkverklaring van het verzoek, afwijzing van het verzoek of gehele of gedeeltelijke toewijzing van het verzoek.

Ingevolge het vierde lid, voor zover thans van belang, zijn de artikelen 8:75 en 8:75a van de Awb van overeenkomstige toepassing.

Ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, van de Wet op

de Raad van State staat geen hoger beroep open tegen een uitspraak van de voorzieningenrechter als bedoeld in artikel 8:84, tweede lid, van de Awb.

Uit deze bepalingen volgt dat de Afdeling niet bevoegd is te oordelen over voormeld verzoek van de vreemdeling.

2.2.3. Voorts stelt de vreemdeling zich op het standpunt dat de proceskostenvergoeding, gelet op de zwaarte van de zaak, dient te worden opgewaardeerd van één naar twee punten per proceshandeling in de zin van de als bijlage bij het Besluit proceskosten bestuursrecht gevoegde Tarievenlijst.

Hoewel voormelde Tarievenlijst onder kopje C1 die mogelijkheid biedt, is de Afdeling, anders dan de vreemdeling, van oordeel dat de onderhavige zaak niet dusdanig complex is dat daarvoor aanleiding bestaat.

2.3. Het hoger beroep is niet-ontvankelijk.

2.4. Op het beroep van de vreemdeling tegen het niet tijdig nemen van een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar.

2.5. Ingevolge artikel 6:2, aanhef en onder b, van de Awb wordt voor de toepassing van wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep met een besluit gelijkgesteld het niet tijdig nemen van een besluit. Onder een besluit als bedoeld in artikel 6:18 van de Awb dient tevens te worden verstaan het niet tijdig nemen van een nieuw besluit als gevolg van de intrekking van het oorspronkelijke besluit op het gemaakte bezwaar zonder daarvoor een nieuw besluit in de plaats te stellen.

Gelet op artikel 6:19, eerste lid, van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 6:24 van die wet, wordt het beroep van de vreemdeling tegen het uitblijven van een nieuw besluit in dit geding beoordeeld.

2.6. Ingevolge artikel 7:10 van de Awb beslist het bestuursorgaan binnen zes weken of – indien een commissie als bedoeld in artikel 7:13 is ingesteld – binnen tien weken na ontvangst van het bezwaarschrift. Vaststaat dat deze termijn ten aanzien van het bij brief van 21 december 2007 door de vreemdeling gemaakte bezwaar, dat bij brief van 18 januari 2008 is voorzien van de gronden waarop het berust, ruimschoots is overschreden.

2.7. Het beroep is derhalve gegrond. Het met een besluit gelijk te stellen niet tijdig nemen van een besluit op bezwaar dient te worden vernietigd. De staatssecretaris dient alsnog een nieuw besluit op het door de vreemdeling gemaakte bezwaar te nemen, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen. Daartoe zal de Afdeling met toepassing van artikel 8:72, vijfde lid, van de Awb na te melden termijn stellen.

2.8. In beide procedures.

2.9. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gericht tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 28 juli 2008 in zaak nr. 08/5393 niet-ontvankelijk;
- II. verklaart het beroep van de vreemdeling ingesteld tegen het met een besluit gelijk te stellen niet tijdig nemen van een nieuw besluit op het door de vreemdeling gemaakte bezwaar tegen het besluit van 4 december 2007 gegrond;
- III. vernietigt dat besluit;
- IV. draagt de staatssecretaris van Justitie op binnen zes weken na de verzending van deze uitspraak een nieuw besluit op bezwaar te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- V. verklaart zich onbevoegd te oordelen over het verzoek tot vergoeding van de bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening hangende het beroep gemaakte proceskosten;
- VI. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van de bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep gemaakte proceskosten tot een bedrag van € 1046,50 (zegge: duizendzesenveertig euro en vijftig cent), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
- VII. gelast dat de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 359,00 (zegge: driehonderdnegenenvijftig euro) voor de behandeling van het beroep en het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

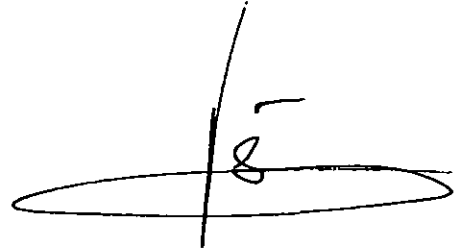
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 juni 2009

480-562.

Verzonden: 4 juni 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

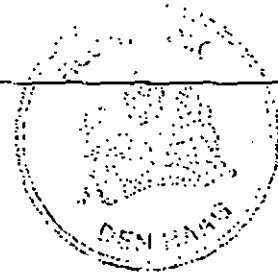
A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 08/5393 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 08/5395 BEPTDN (voorlopige voorziening)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken en
de voorzieningenrechter d.d. 28 juli 2008

inzake

, geboren op . van onbekende nationaliteit,
wettelijk vertegenwoordigd door geboren op
van Angolese nationaliteit,
eiseres/verzoekster,
gemachtigde: mr. G.G.A.J. Adang, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.
gemachtigde: mr. R.M. ter Hart, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij besluit van 24 januari 2008 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiseres/verzoekster (hierna te noemen: eiseres) tegen zijn besluit van 4 december 2007 ongegrond verklaard. Bij laatstgenoemd besluit heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 5 juli 2007 om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Eiseres heeft tegen het besluit van 24 januari 2008 beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Eiseres heeft de rechtbank tevens verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting achterwege dient te blijven, totdat op het beroep is beslist.

1.3 De gedingen zijn behandeld ter zitting van 18 juli 2008, waar de wettelijk vertegenwoordiger (hierna: de vader) van eiseres in persoon is verschenen. De vader van eiseres heeft zich doen bijstaan door mr. W. Frouws, een kantoorgenoot van de gemachtigde van eiseres. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Eiseres en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

Ten aanzien van het beroep

2.1 In geschil is of eiseres in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking: "Gezinshereniging bij ouder(s)".

zaaknummers: AWB 08/5393 BEPTDN (beroepszaak)

AWR 08/5395 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 2

2.2 Verweerder heeft in het bestreden besluit, voor zover hier van belang en samengevat, overvogen dat nu eiseres niet beschikt over een paspoort en niet is gebleken dat eiseres niet zelfstandig een paspoort zou kunnen krijgen. het primaire besluit van 4 december 2007 tot afwijzing van de aanvraag gehandhaafd dient te blijven. Immers uit de door eiseres overgelegde verklaring van 24 juli 2007 van het Consulaat Generaal van de Republiek Angola blijkt niet dat, ondanks dat de moeder van eiseres een geboortebewijs heeft overgelegd ter verkrijging van een paspoort voor eiseres, er geen paspoort is verstrekt. Voorts wordt overvogen dat niet valt in te zien hoe het door de vader ingediende naturalisatieverzoek - verweerder vermeldt bij verwoerschrift dat dit na het bestreden besluit is toegewezen - zich verhoudt met het paspoortvereiste in de onderhavige procedure. Verder stelt verweerder dat er geen sprake is van een schending met IVRK noch met artikel 8 EVRM. Niet is betwist dat er geen sprake is van een objectieve belemmering om het gezinsleven in Angola uit te oefenen.

2.3 Eiseres heeft tegen dit besluit - kort gezegd - aangevoerd dat zij dient te worden vrijgesteld van het paspoortvereiste. In dit verband doet zij een beroep op de Gezinsherenigingrichtlijn 2003/86 EG (de Gezinsherenigingrichtlijn). Zij stelt dat deze richtlijn het beschikken over een (geldig) paspoort niet als vereiste stelt. Voorts stelt zij dat uit de door haar overgelegde verklaring van 24 juli 2007 van het Consulaat Generaal van Angola te Rotterdam en het Algemeen ambtbericht van Angola van juni 2008 kan worden afgeleid dat het onmogelijk is om aan een geldig document voor grensoverschrijding te komen. Bovendien dient, nu haar vader per 23 mei 2008 het Nederlanderschap heeft verkregen, het stellen van het paspoortvereiste geen enkel redelijk doel. Het paspoortvereiste kan evenmin worden tegengeworpen, omdat er geen twijfel kan bestaan over eiseresses identiteit, nu zij in Nederland is geboren. Eiseres verwijst in dit verband naar het arrest van het Hof van Justitie van 25 juli 2002 in de zaak BRAX (C-459/99). Ten slotte doet eiseres een beroep op artikel 8 EVRM. Zij stelt dat verweerder gelet op voorgaande stellingen niet in de bezwaarfase van het horen had mogen afzien.

2.4 Op 22 september 2003 is de Richtlijn 2003/86 van de Raad inzake het recht op gezinshereniging vastgesteld.

2.5 Ingevolge artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien - voor zover hier van belang - internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding.

Ingevolge artikel 3.23, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit (Vb) wordt de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, verleend aan de in Nederland geboren vreemdeling, die het hoofdverblijf niet buiten Nederland heeft verplaatst en die naar het oordeel van Onze Minister feitelijk is blijven behoren tot het in Nederland gevestigde gezin van de ouder, die rechtmatig verblijft heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Wet, en die sedert de geboorte van de vreemdeling het hoofdverblijf niet buiten

zaaknummers: AWB 08/5393 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 08/5395 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 3

Nederland heeft verplaatst. In het vierde lid, aanhef en onder b. van dit artikel is bepaald dat de verblijfsvergunning wordt verleend, indien de vreemdeling beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding, of naar het oordeel van Onze Minister heeft aangetoond dat hij vanwege de regering van het land waarvan hij onderdaan is, niet of niet meer in het bezit van een geldig document voor grensoverschrijding kan worden gesteld.

In artikel 8, eerste lid, EVRM, is, voor zover hier van belang, bepaald dat een ieder recht heeft op respect voor zijn familie- en gezinsleven ("family life"). Ingevolge het tweede lid van dit artikel is geen inmenging van enig openbaar gezag in de uitoefening van dit recht toegestaan, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde, het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.6 Gelet op de reikwijdte van de stellingen van eiseres zal de rechtbank als eerste haar beroep op de Richtlijn 2003/86 bespreken. Terzake overweegt de rechtbank dat artikel 5, tweede lid, van die Richtlijn als vereiste voor de aanvraag gezinshereniging onder meer gewaarnmerkte afschriften van reisdocumenten noemt. Echter, redengevender acht de rechtbank, toetsend aan artikel 8:69, tweede lid, Awb, dat eiseresses beroep op voormelde Richtlijn niet kan slagen nu gesteld noch gebleken is dat de vader voldoet aan de voorwaarden als gesteld in artikel 7 van die Richtlijn. De gemachtigde van eiseres heeft ter zitting overigens ook gesteld dat de vader thans in ieder geval nog niet aan het op grond van deze Richtlijn gestelde inkomstenevaste voldoet, zulks terwijl ten aanzien van hem geen sprake is van de vluchtelingenstatus.

2.7 De rechtbank stelt vast dat er in de onderhavige zaak sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 3.23, eerste lid, van het Vb, nu niet in geschil is dat eiseres in Nederland is geboren, zij het hoofdverblijf niet buiten Nederland heeft verplaatst en feitelijk is blijven behoren tot het in Nederland gevestigde gezin van de vader, die ten tijde van het bestreden besluit rechtmatig verblijf had als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder a, van de Vw en hij sedert de geboorte van eiseres het hoofdverblijf niet buiten Nederland heeft verplaatst.

2.8 Nu niet in geschil is dat eiseres niet voldoet aan het - op grond van artikel 3.23, vierde lid, aanhef en onder b, van het Vb voor verlening gestelde - vereiste van het beschikken over een geldig document voor grensoverschrijding, dient de rechtbank te beoordelen of verweerder in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat niet is aangetoond dat eiseres vanwege de regering van het land waarvan zij onderdaan is niet of niet meer in het bezit van een geldig document voor grensoverschrijding kan worden gesteld.

2.9 De stelling van eiseres dat het onmogelijk is om aan een geldig document voor grensoverschrijding te komen is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende onderhouden. Hiertoe wordt van belang geacht dat uit de door eiseres overgelegde verklaring van 24 juli 2007 van het Consulaat Generaal van Angola niet blijkt dat zij nimmer in het bezit van een paspoort kan worden gesteld. De verklaring is in algemene bewoordingen opgesteld en spitst zich onvoldoende toe op de onderhavige situatie.

2.10 De rechtbank overweegt voorts dat, anders dan eiseres stelt, evenmin uit het Algemeen

zaaknummers: AWB 08/5393 BEPTDN (beroepszaak)

AWB 08/5395 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 4

ambtsbericht van Angola van juni 2008 is gebleken dat eiseres vanwege de regering van het land waarvan zij onderdaan is, niet of niet meer in het bezit van een geldig document voor grensoverschrijding kan worden gesteld. Uit het ambtsbericht blijkt immers niet dat de regering geen documenten voor grensoverschrijding verstrekt, maar (enkel) dat het voor de gemiddelde Angolees erg duur is om een identiteitsdocument aan te schaffen en de procedures langdurig en bureaucratisch zijn. Het feit dat in het ambtsbericht is vermeld dat met de juiste connecties en geld (omkoping) deze problemen vallen te omzeilen en iedereen aan een identiteitsdocument kan komen, inclusief niet-Angolezen, maakt dit niet anders.

2.11 De stelling van eiseres dat, omdat haar vader per 23 mei 2008 het Nederlanderschap heeft verkregen, het stellen van het paspoortvereiste voor haar geen enkel redelijk doel dient, kan evenmin slagen. Zoals blijkt uit de door verweerder terzake overgelegde brief van 8 mei 2008 komt eiseres niet in aanmerking voor medeverlening van het Nederlanderschap, zodat reeds daarom niet gezegd kan worden dat het paspoortvereiste geen redelijk doel dient. Daarenboven overweegt de rechtbank dat ten tijde van het bestreden besluit, welk moment in het kader van de ex tunc toetsing in casu van belang is, de vader nog niet het Nederlanderschap had verkregen.

2.12 Eiseresses - overigens niet nader onderbouwde - beroep op het arrest van het Hof van Justitie in de zaak BRAX (C-459/99) kan niet slagen, reeds omdat in dat arrest sprake was van onderdanen van derde landen die ofwel onregelmatig het land waren binnengekomen ofwel regelmatig waren binnengekomen maar waarvan het visum op het moment van aanvraag van de verblijfsvergunning was verlopen. Van geen van voornoemde situaties is in de onderhavige zaak sprake.

2.13 Eiseres heeft voorts - overigens eerst ter zitting - een beroep gedaan op twee uitspraken (AWB 01/56928 en AWB 04/40463) van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Alkmaar, op grond waarvan er geen ratio zou zijn om in casu het paspoortvereiste tegen te werpen. De rechtbank overweegt dat, daargelaten de goede procesorde, eiseres onvoldoende heeft onderhouden waarom deze uitspraken voor de onderhavige situatie relevant zijn. Eiseres heeft immers - anders dan in de zaak AWB 04/40463 - reeds niet aannemelijk gemaakt dat zij niet kan beschikken over een geldig document voor grensoverschrijding, noch dat zij vele pogingen daartoe heeft ondernomen. Voorts zegt de omstandigheid dat in Angola 10-30% van de mensen over een paspoort beschikt - hetgeen naar de gemachtigde stelt in AWB 01/56928 is overwogen - naar het oordeel van de rechtbank op zichzelf nog niets over het wel of niet kunnen tegenwerpen van het paspoortvereiste in de onderhavige zaak. Het beroep op voornoemde uitspraken slaagt derhalve evenmin.

2.14 Voorts kan het beroep op familie- of gezinsleven ex artikel 8 EVRM niet slagen, nu niet gebleken is van een objectieve belemmering om het gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen. Aan de vader is geen verblijf op asielfronden verleend - immers ten tijde van het bestreden besluit beschikte hij over een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "voortgezet verblijf" - zodat zijn terugkeer naar Angola mogelijk is, terwijl aan de moeder van eiseres, van Angolese nationaliteit, geen verblijf in Nederland is toegestaan.

2.15 Gelet op het voorgaande heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid aan eiseres kunnen tegenwerpen dat zij niet over een geldig document voor grensoverschrijding beschikt. Verweerder heeft derhalve terecht kunnen beslissen dat eiseres ingevolge genoemde regelgeving niet in aanmerking komt voor de gevraagde

zaaknummers: AWB 08/5393 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 08/5395 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 5

verblijfsvergunning. Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder op grond van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht, er van af heeft kunnen zien om eiseres in bezwaar te horen.

2.16 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

Ten aanzien van de voorlopige voorziening

2.17 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen grond meer voor het treffen van de verzochte voorlopige voorziening, zodat het verzoek zal worden afgewezen.

Ten aanzien van het beroep en de voorlopige voorziening

2.18 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

zaaknummers: AWB 08/5393 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 08/5395 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 6

Bestlissing

De rechtbank:

Ten aanzien van de hoofdzaak:

verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter:

Ten aanzien van de gevraagde voorlopige voorziening:

wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Aldus vastgesteld door mr. H. Gorter en in het openbaar uitgesproken op 28 juli 2008

De griffier:

De rechter:

mr. H. Gorter

mr. P. Bruins-Langedijk
(de griffier is verhinderd deze
uitspraak mede te ondertekenen)

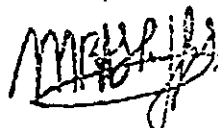
afschrift verzonden op: 28 JUL 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Tegen deze uitspraak staat, voorzover die betreft het verzoek om een voorlopige voorziening, ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, Wet op de Raad van State geen hoger beroep open.

Voor kopie conform
De Griffier:

Advocatenkantoor Kleerekooper

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
25 AUG 2008	
ZAAKNR.	6713
AAN:	✓3
BEHANDELD: DD:	PAR:

AAN:

PER TELEFAX 070-3651380

griffier van de Raad van State

Afdeling Bestuursrechtspraak

Hoger Beroep Vreemdelingenrecht

Postbus 16113

2500 BC 's-Gravenhage

(11 pag)

Utrecht, 25 augustus 2008

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN (regulier)

Van:

Mr. G.G.A.J. Adang, advocaat te Utrecht, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd door de wettelijk vertegenwoordiger van de minderjarige vreemdeling, dhr. I.P. Mavitidi

Postbus 686, 3500 AR Utrecht

Telefoon: 030-2307100

e-mail: adang@balienet.nl

fax : 030-2307105

kenmerk gemachtigde 6860002D

Ten behoeve van de (minderjarige) vreemdeling:

geboren op van onbekende nationaliteit, te dezer zake woonplaats kiezende ten kantore van haar gemachtigde aan de Predikherenstraat 24 te Utrecht (Postbus 686, 3500 AR).

Omschrijving uitspraak

Uitspraak van de Vreemdelingenkamer te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, kenmerk AWB 08/5393 BEPTDN, van 28 juli 2008, verzonden op dezelfde dag aan de gemachtigde.

Betreft:

Verzocht wordt bovengenoemde uitspraak te vernietigen, het beroep in eerste aanleg alsnog gegrond te verklaren, onder veroordeling van verweerder in de kosten van beide procedures.

Mr. G. G.A.J. Adang
Mr. W. Frouws

Telefoon- en faxnummer
Alg. secretariaat 030 - 2307123

postadres:
Postbus 686
3500 AR Utrecht

beroekadres:
Predikherenstraat 24
3512 TN Utrecht

e-mail:
info@kleerekooper.nl

Fax algemeen 030 - 2307105

U kunt ons raadplegen voor advies en bijstand ter zake strafrecht, vreemdelingenrecht, sociale zekerheid, en familierecht. Voor overige rechtsgebieden zullen wij U verwijzen naar samenwerkende kantoren.

Al onze handelingen geschieden onder leveringsvoorwaarden (te verkrijgen bij ons secretariaat). Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder de dekking van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Advocatenkantoor Kleerekooper

Grieven:

Deze zijn aangehecht.

Bijlagen:

De uitspraak, waarvan hoger beroep

G.G.A.J. Adang

Grievan van

I

De rechtbank overweegt in r.o. 2.6 dat het beroep van eiser niet kan slagen nu gesteld nog gebleken is dat de vader voldoet aan de voorwaarden als gesteld in art. 7 van Richtlijn 2003/86/EG, verder te noemen de Gezinsherenigingsrichtlijn.

Appellant stelt voorop dat de gemachtigde wel degelijk heeft aangegeven dat aan de voorwaarden van de Gezinsherenigingsrichtlijn is voldaan. Hij stelde namelijk dat in dat geval verblijf moet worden toegestaan en dat dit in casu het geval was. Dat laatste staat ten onrecht niet in het verslag van de zitting. Inderdaad is niet aan het middelenvereiste van de Gezinsherenigingsrichtlijn voldaan, maar de vader is daar naar Nederlands recht van vrijgesteld.

De rechtbank miskent in haar oordeel dat de omvang van het geschil in eerste instantie wordt bepaald door de bestreden beschikking op de aanvraag en in tweede instantie die op bezwaar.

In geen van deze beschikkingen was in geschil dat de vader voldoet aan de vereisten voor het verlenen van een verblijfsvergunning aan zijn in Nederland geboren kind. Het ging uitsluitend en alleen om het paspoortvereiste.

De rechtbank heeft het betreffende punt evenmin ter zitting aan de orde gesteld.

Ten onrechte verwijst de rechtbank voor dit oordeel naar art. 7 van de Gezinsherenigingsrichtlijn. De rechtbank heeft bij haar oordeel over het hoofd gezien dat art. 3 lid 5 van de Gezinsherenigingsrichtlijn de mogelijkheid onverlet laat dat Nederland gunstiger bepalingen kan vaststellen of handhaven. Dergelijke gunstiger bepalingen laten het van toepassing zijn van de Gezinsherenigingsrichtlijn echter onverlet.

Gunstiger Nederlandse bepalingen ten opzichte van die genoemd in art. 7 zijn:

- het ontbreken van een huisvestingsvereiste;
- het ontbreken van een middelenvereiste voor de ouder van een hier geboren kind, als die ouder zelf al een verblijfsvergunning heeft;
- bij eerste toelating is er geen eis tot verzekering voor ziektekosten nu sinds de invoering van de Zorgverzekeringswet vreemdelingen zich pas kunnen verzekeren zodra zij verzekerd zijn voor de AWBZ en dat is na ontvangst van een verblijfsdocument. Overigens is eiser meeverzekerd bij de zorgverzekeraar van zijn vader.

De Rechtbank had dienen te oordelen dat het beroep van appellante op de Gezinsherenigingsrichtlijn moest slagen. De Gezinsherenigingsrichtlijn is van toepassing gezien art. 3 lid 1 en het ontbreken van een van de uitzonderingen genoemd in art. 3 lid 2. Appellante behoort tot de kring der gerechtigden genoemd in art. 4, met name lid 1 aanhef en onder b dan wel c.

II

Aldus heeft de rechtbank zich ten onrecht niet uitgelaten over de verenigbaarheid van het paspoortvereiste met de Gezinsherenigingsrichtlijn, terwijl dat wel haar taak was.

Appellant wijst er in dit verband op het bezit van een paspoort niet wordt genoemd als vereiste in Hoofdstuk IV van de Gezinsherenigingsrichtlijn, maar slechts als administratieve formaliteit voor diegenen die nog naar een Lidstaat moesten reizen van buiten de Lidstaat. Het is Nederland daarom niet toegestaan het bezit van een paspoort te verlangen.

De rechtbank verwerpt in dit verband ten onrechte het beroep op het Brax-arrest. De essentie van dit arrest is toch dat het ontbreken van documenten niet mag worden tegengeworpen zolang de identiteit van een derdclander maar vast staat. Nu die identiteit wordt bij uitstek vastgesteld door de geboorteakte, zoals de vaste jurisprudentie van uw Raad in naturalisatiezaken luidt. Nu bepalingen over identiteit ook naar nationaal Nederlands recht gelijkkluidend behoren te worden uitgelegd, behoort de jurisprudentie van de Raad van State in naturalisatiezaken ook te worden toegepast op het paspoortvereiste bij eerste toelating tot Nederland, zeker als het daarbij gaat om een toelating op basis van Europese regels.

De verwijzing door de rechtbank in r.o. 2.12 dat het in het Brax-arrest ging om personen die illegaal dan wel legaal, maar met een inmiddels verlopen visum een Lidstaat waren binnen gekomen en dat van zo'n situatie in onderhavige zaak geen sprake is, is onbegrijpelijk, nu de rechtbank zich niet uitlaat over de vraag hoe een kind dat hier geboren wordt en op dat moment geen verblijfsvergunning of visum heeft dan wel het land is binnengekomen. Dat kan toch niet anders dan ook illegaal, zeker nu het verblijf tot op heden onrechtmatig is in de zin van de Vreemdelingenwet 2000.

III

In r.o. 2.14 toetst de rechtbank te beperkt aan art. 8 EVRM waar zij slechts oordeelt of er sprake is van een objectieve belemmering om het gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen.

De rechtbank gaat daarbij niet in op al hetgeen is aangevoerd in het kader van lid 2 van art. 8 EVRM, namelijk dat er in juist deze zaak helemaal geen noodzaak is om vast te houden aan het paspoortvereiste. Deze eis is in onze democratische samenleving helemaal niet noodzakelijk, zelfs niet bij afweging van de belangen van de Staat tegen de belangen van eiser en zijn vader. De Staat hanteert zelf een groot aantal vrijstellingen van deze eis.

De rechtbank gaat in het kader van de uit te voeren toets aan art. 8 lid 2 EVRM namelijk geheel voorbij aan de verwijzing van appellante naar:

- het ontbreken van het paspoortvereiste bij 26.000 vreemdelingen die in het kader van de pardonregeling zijn toegelaten. Appellant zou ook tot die categorie hebben

behoord, ware het niet dat zijn vader al eerder naar aanleiding van ene asielaanvraag als ama was toegelaten.

- Het feit dat appellant al Nederlander zou zijn door toenaturalisatie met zijn vader
- De vrijstelling die vader heeft van het paspoortverciste, een vrijstelling die geldt voor alle toegelaten ama's en eenieder die indertijd in het kader van het driejarenbeleid is toegelaten.
- Het verdwenen zijn van het paspoortverciste bij verlenging van verblijfsvergunningen
- Ook is gewezen op de lange duur van een paspoortaanvraag in Angola en de geringe kans van slagen bij een legale aanvraag. Verwezen wordt naar de in beroep genoemde jurisprudentie.

Ik geef uw Raad in overweging om aan het Europese Hof van Justitie de prejudiciële vraag te stellen of het stellen van de eis aan een vreemdeling om over een paspoort te beschikken terwijl over zijn identiteit en familieband met de gezinshereniger geen twijfel bestaat verenigbaar is met Richtlijn 2003/86/EG.